

Amsterdam, december 2025

Beste donateurs, familieleden, kennissen, vrienden en alle belangstellenden,

Op 4 november ben ik, Anja Brasser, voor 5 weken naar Nepal vertrokken. Het grootste deel van de tijd ben ik in Dharan geweest (175.000 inwoners), Nepal heeft er bijna 30 miljoen. Dharan ligt in een dal en is daardoor zeer vervuild qua uitlaatgassen. Ik ben twee keer gevluht naar de heuvels. Van politieke onrust heb ik weinig gemerkt. De mensen die ik gesproken heb, staan achter de jongeren revolutie maar de meesten zijn niet erg optimistisch over eventuele veranderingen. Dit was sinds 2011 de 12^e keer dat ik naar Nepal heb kunnen reizen om dit werk te doen. Het geeft enorme voldoening. Met name omdat ik sommige kinderen al heel lang ken. Daarnaast heb ik een aardig netwerk en weet ik hoe een en ander werkt en wie ik voor wat moet benaderen. Maar ik leer iedere keer weer andere dingen. Ik hoop echt dat er volgende keer iemand mee gaat om mijn werk voort te kunnen zetten.

Bij aankomst in Dharan werd ik meteen meegenomen naar een voetbaltoernooi van alle 5^e klassen in deze provinciestad. Ik werd pontificaal op een podium geplaatst en mocht de winnaars van de 2^e prijs feliciteren en ze een medaille omhangen. Er werd later een tekenwedstrijd georganiseerd. Ik vond de resultaten zeer mager. Er werd druk gekopieerd en er sprak weinig creativiteit uit. Niet verwonderlijk want op deze school krijgen de kinderen geen tekenles. Ik heb de winnaars mogen kiezen en prijzen uitgedeeld.

De activiteiten in het Saraswati Orphanage (28 kinderen) in Dharan, de muzieklessen en aquarellessen, zijn heel stabiel. Het is dankzij uw bijdrage dat we deze lessen kunnen voortzetten. Ik heb de aquarel leraar aan het werk gezien. Prima leraar. Hier heb ik zelf een tekenwedstrijd georganiseerd. De opdracht was: verbeeld een feestdag, bijvoorbeeld je verjaardag of een festival. Er werd niet gekopieerd. De kinderen zijn dol op wedstrijden. Ik verdeel ze in 2 groepen, kleintjes en groteren. Allemaal brengen ze een stem uit op de winnaars bij beide groepen. Ook de kleintjes. Iedereen krijgt een prijs. Als creatief therapeut ben ik iedere keer weer geraakt als ik zie hoe de kleinere kinderen d.m.v. een tekening hun diepere beleving tonen.

De kinderen en jongeren van het Saraswati weeshuis hebben samen met enthousiaste en betrokken muzikleraar Bikash opgetreden. De disco is iedere keer een groot feest met sinas en chips. Je helemaal kunnen uitleven is een zeldzame aangelegenheid. Het is gelukt om voor 6 kinderen warme truien of jacks te laten breien of naaien voor het Saraswati weeshuis. Het is daar nu pittig koud zonder kachel met een golfplaten dak. Dus ontzettend fijn om hier enthousiaste vrouwen in Nederland voor gevonden te hebben.

De kinderen van de Dipendra school zijn erg blij met hun muzieklessen. In de schoolvakanties kunnen ook andere kinderen uit de omgeving meedoen met de lessen. Ik heb een aantal muzieklessen bijgewoond en je ziet het enthousiasme op de gezichten van de kinderen als ze binnenkomen. Op verzoek van de school hebben we extra muziekinstrumenten gekocht: drie tabla's, een gitaar en een versterker. Er is een vaste donateur om de muziekles voor meisjes op deze school te organiseren.

Stichting Kinderen in Beeld Nieuwsbrief 9

Meisjes blijven zeer bescheiden en op de achtergrond. Er zijn ook geen rolmodellen beschikbaar qua vrouwelijke musici of docenten (behalve zang en dans).

De Dipendra school gaat een opleiding tot kleermaker verzorgen, daar kun je in Nepal goed je bord rijst mee verdienen. Daarom hebben we een extra naaimachine gedoneerd.

Ik heb hier mijn bijna 80-jarige verjaardag gevierd met twee grote taarten, spelletjes en praten met de oudere kinderen over hun wensen en verlangens. Ze hebben een vol leven met veel huiswerk en op zaterdag moeten de grotere meiden koken omdat de kokkin vrij heeft. Ter ere van mij zijn er 2 bomen bij de school geplant. Ik mocht ze zelf betalen (haha).

 Ik ben gaan uitzoeken wat de mogelijkheden zijn voor een meisje van 6 jaar met een vastgegroeide tong. In Nederland wordt dat kort na de bevalling verholpen. Hier wist men niet dat dat kon. Men is met haar naar het ziekenhuis geweest maar er is nog geen besluit genomen of ze geopereerd wordt. Onze vrijwilliger Meharman gaat er verder achteraan, ook voor spraaklessen die in het ziekenhuis na de operatie gegeven worden. De kosten zijn nog onbekend. Alles moet hier uit eigen zak betaald worden.

 In het Rehabilitatiehome voor verslaafde meisjes en vrouwen heb ik met Meharman als contactpersoon en tolk, gewerkt met 46 vrouwen met dagboeknotities en tekeningen. Soms werkte ik met kleine opstellingen of Gestalt oefeningen. Alle vrouwen hebben persoonlijke aandacht gekregen. Therapeutisch werk is hier nog geheel onbekend. Wel werkt men met het 12 stappenplan voor verslavingen. De stichting heeft een stevige tafeltennistafel cadeau gedaan voor de broodnodige ontspanning.

 Ik ben voor het eerst bij een kleiner weeshuis (de Hoper Foundation) op bezoek geweest. Daar heb ik als teken opdracht gegeven: stel je voor dat je in de jungle bent, waar dieren zijn en planten en insecten. Waar ben jij? Ik heb met ieder kind een gesprek gehad over hun tekening (getolkt door een meisje van 15) en naar aanleiding daarvan ze op laten schrijven wat ze beleefden bij de tekening. Hierdoor ontstonden hun allereerste gedichtjes (met dank aan Irene voor de suggesties). Daarnaast was er een avond met zang en dans, echt een feest om daarbij te mogen zijn.

 In het AZC in Amsterdam ZO hebben we een fijne ploeg vrouwen die doorgaan met naailes en sieraden maken als ik naar Nepal ben.

Dankzij het verjaardagsfeest van een 65 jarige hebben we een flinke donatie kunnen ontvangen. Ruim 1800 euro. Heel fijn!

We hopen natuurlijk dat u weer een bedrag kunt doneren zodat we ons werk voort kunnen zetten. NL26 BUNQ 2079857010 t.n.v. Stichting Kinderen in Beeld. Nu ook met een Tikkie.

Veel dank, fijne feestdagen en hartelijke groet,

Anja Brasser, voorzitter

